

Selma Lagerlöf.

Tildelt Nobelprisen i Literatur for 1909.

Fra hele Skandinavien vil der i disse Dage strømme Lykønskninger ind til Selma Lagerlöf. — I den Hilsen som Dansk

og usynlige Lænker, der knuger dem; sidst og ikke mindst Tak for Sangen til Arbejdets Pris, »det lykkebringende Arbejde«.

Kvindesamfund sender, rummes tillige den hjerteligste Tak.

Tak for den Skønhedsverden!, hun gennem sin Digtning har lukket os ind i.

Tak for den poetiske Fantasis Syner og Skikkelser, som vi har fulgt med Samfølelsens Taarer og Smil.

Tak, varmest og dybest Tak for det Livssyn, der gennemtrænger hele hendes Digtning: Troen paa Livets lyse og gode Magter; Kærligheden til Menneskeheden; Evnen til at kunne se »Engelen i Øjet«, selv hos de aandeligt forkrøblede og stivnede; det tillidsfulde, straalende Haab om, at ogsaa disse vil rette sig og udfolde sig i Solen og Lyset, naar de brister de synlige

Halvt smilende mindes vi Samtalen mellem de to gamle ved det nyfødte Barns Vugge, Barnet, som blev Selma Lagerlöf.

»Hon kommer att få det, som hon har värde till, hvarken bättre eller sämre«, siger den gamle Fru Lagerlöf.

»Det beror alt på lycka också, skall jag säga syster«, svarer gamle Moster Wennervik.

Alle vil samstemme i, at Selma Lagerlöf med Rette har fortjent den Udmærkelse,

der er blevet hende til Del, og i, at hun er født under lykelige Stjerner.

Gid de længe maa lyse for hende!

Elna Jacobson.